

հաստ, տեսնելու արժանի»։ Ճերմակով երակաւոր այս կարմիր միապաղաղ սիւնաբունները իւզով այնքան շփուած եւ յղկուած են որ մարդ հայելին նայածի պէս կրնայ իր դէմքը տեսնել անոնց մէջ։ Պատերուն ստորին կողմերը ծածկուած են ճերմակ մարմարի տախտակներով, որ կը ցուացնեն ինչ որ կը գտնուի և կ'անցնի եկեղեցիին մէջ։ Սրբավայրին խաչաձև յատակագիծը և երեք կողակներու մասնայատկութիւնը շատ ուղեւորներ նօթագրած են. տեղեկութիւններ տուած են նաև դասին, սիւններուն և յատակի ու տանիքի մասին։ Տանիքը անփուտ փայտէ շինուած էր և կը տեսնուէր ներսէն, և ծածկուած էր կապարով։ Եկեղեցիին կատարին վրայ երկաթէ ձողով մը հաստատուած էր ոսկեզօծ պղնձէ աստղ մը ի յիշատակ Մոգերու առաջնորդող աստղին։

Ս. Ծննդեան եկեղեցիին ճոխ զարդարանքի նկարագրութիւնը աւելի շահագրգռական է, վասն զի նոյն զարդարանքներու տակ կը շողային մեծ գաւիթին պատերը։ Ներկայիս գրեթէ անհետացած այս արուեստին նկարագրութիւնը իր յատուկ տեղը ունի մենագրութեան մը մէջ, որուն նպատակն է ո՛չ թէ միայն անցելոյն մէջ գտնել ի՛նչ որ այսօր կայ, այլ նաև ընթերցողին ներկայացնել այն վեհութիւնը զոր կը պարզէր Ս. Ծննդեան եկեղեցիին իր փառքի հին օրերուն։ Եթէ եկեղեցւոյ զարդարանքին ու մոզայիքներուն նկարագրութիւնը աւելի հին եւ կամ միջին դարու ուղեւորներու յիշատակարանաց վրայ յենլով պիտի գրենք, շատ քիչ բանով մը միայն կարելի է գահանալ. վասն զի նոյն ծանօթագրութիւնները շատ կցկտուր են և շատ համառօտ, նոյն իսկ հակասական և անճիշդ. նոյն զարդարանքներուն ամբողջական նկարագրութիւն մը ընելու համար պէտք կ'ըլլայ իջնել մինչև 1626 թուականը, ուր Գուարէզմիոս Քրանչիսկեան մեծաւոր գիտնականը, իբր ակննատես վկայ և տեսականագէտ, կրնայ տալ մեզ այն տեղեկութիւնները որոնք կարևոր են մեզ, թէև անկատար ա՛յն մեծ ընդհատներուն (lacunes) համար, զոր կրժող ժամանակը և արշաւողները պատճառած են։ Գուարէզմիոսի տուած տեղեկութիւններուն կցելով Մարքիզ Տը Վոկէի դասական դարձած մեկնութիւնները, պիտի կրնանք ակնարկ մը նետել Ս. Ծննդեան եկեղեցիին կեդրոնական գաւիթին և դասին այսօրուան ճերմկացած